תפילת השבוע

פרשת וישלח: כשיש ליהודי אמונה, יש לו הכל

תפילה מאת חוה שמילוביץ – "שאתה אבא שלי, שאינני בודדה לעולם"

חיבורים · פסיכותרפיה יהודית תשפ"ז · חוה שמילוביץ · שבת פרשת וישלח, י"ח בכסלו תשפ"ז · 28 בנובמבר 2026

התפילה במבט אחד

יעקב אבינו גר עשרים שנה בבית לבן, ויוצא לקראת עשו. חוה קוראת את שני המפגשים האלה כשני מאבקים פנימיים שכל אחת מאיתנו פוגשת: **קליפת לבן** – המאבק על האמונה, ו**קליפת עשו** – המאבק עם התאוות והיצר. התפילה מבקשת ללכת בדרכו של יעקב: לחיות בתוך העולם בלי שהעולם ינתק אותנו מהקב"ה.

- **קליפת לבן:** "כוחי ועוצם ידי" – הניתוק מההשגחה, והניסיון לעקור את האמונה שהיא הכל.
- **ארמי אובד אבי:** לבן רוצה לאבד מאיתנו את ההרגשה שהקב"ה הוא אבא שלנו.
- **קליפת עשו:** התאוות ופגמי המעשה – והכוח של הקדושה, שחזק יותר.
- **"גר" בעולם הזה:** מי שמרגישה גרה, ענייני העולם לא מבהילים אותה.
- **ההשתדלות שבידי:** לעשות כל מה שאפשר – ואז הקב"ה עוזר.
- **"ויהי עמדי":** מי שאלוקיה בקרבה – אינה לבד ביום צרתה.

איך להתפלל את התפילה הזו

התפילה כתובה בגוף ראשון. אפשר לקרוא אותה לאט, בקול, בהדלקת נרות או בשבת בבוקר – ולעצור בכל משפט שנוגע. המשפטים שמסומנים בהדגשה הם המקומות שכדאי לחזור אליהם במהלך השבוע.

התפילה

עזרני ללמוד מפרשה זו איך להתנהג במלחמת היצר, וללמוד דרכים איך לעמוד במלחמה עם יצרי ולצאת ממנה עם רווחים.

עזור לי ללמוד מתוך התבוננות בפרשה מהם העניינים המיוחדים שבהם בעיקר לכל יהודי ישנו מאבק.

ומהי קליפת לבן?

קליפת לבן הוא ענין פגם במוח, בדעות בהשקפות, כפירה ופגמים באמונה.

כפירה בהשגחה פרטית ואמונה עמוקה של "כוחי ועוצם ידי".

הוא ניתק את עצמו לגמרי מההשגחה, וסבר "הבנות בנותי והבנים בני, וכל אשר אתה רואה לי הוא", ושייך הכל לכוחו בלבד.

לבן ביקש לעקור את הכל, כי האמונה היא הכל אצל יהודי, וכל חייו של יהודי, עסקיו – הוא חי עם אמונה, והיא אצלו חזות בכל.

קליפת לבן מבקשת לעקור מהיהודי את האמונה שהיא הכל, **כי כל זמן שיש ליהודי אמונה – אזי אפילו אם נכשל בכל החטאים יש לו עדיין תיקון.**

לכן עזור לי ללכת בדרכו של יעקב אבינו שעל אף שגר עם לבן – תרי"ג מצוות שמר, וקליפת לבן לא פגעה בו במאומה. אנא, עזור גם לי ללכת בדרכי אבותי ולא להיות מושפעת מהאווירה ומהסביבה שיכולה להשפיע על

האמונה לרעה, לא להיות מושפעת מהניסיונות, אלא שאמונתי תהיה חזקה כל כך שאפילו רוחות וסערות החיים לא יזיזוה ממקומה.

ארמי אובד אבי

ולבן הארמי הוא "אובד אבי", זאת אומרת שרוצה לאבד מאיתנו את בחינת "אבי" – **שאתה אבא שלי, שאינני בודדה לעולם**, הן בזמנים טובים ומאירים והן בימים אפורים וירודים, תמיד אתחזק מכך שיש לי אבא בשמים. לבן רצה לעקור את ההרגשה שאתה הוא אבי.

לכן עזור לי להתמיד יום יום בתפילה האישית, ולהפנים לעומק נשמתי את גודל אהבתך אותי, את גודל השגחתך עלי, ואת העובדה שאתה אבי הרחמן המיטיב שרוצה להתחסד עמי.

הצילני גם מקליפת עשו, שהיא כלל כל התאוות ופגמי המעשה, על ידי שתחזקני ביראת שמים ובידיעת חומרת החטא, בכל עניין שיצרי מתגבר עלי.

השם אלוקי עמי, לא חסרתי דבר

בעיקר עזרני להרגיש שהשם אלוקי עמי, ואז לא חסרתי דבר, כי התיקון הגדול ביותר הוא כאשר אגיע ליראה שאתה, השם אלוקי, עמי. אז אגיע לשלמות האמונה וקיום המצוות.

בכל פעם שאני נפגשת עם "עשו אחי", עזור לי להתחזק ולהאמין שכוח הקדושה **חזק יותר**, כי זה לעומת זה עשה האלוקים, ואין אתה בא בטרוניה עם בריותיך, שאתה הקב"ה נתת ליהודי כוחות כנגד כל כוחות הסטרא אחרא, וכנגד כל האומות.

"גר" בעולם הזה

עזור לי לנצח במלחמה עם לבן על ידי שאפנים לעצמי שאני בעולם הזה בחינת "גר", ואין שום ירושה לי מהעולם הזה ולא אקח עימי מאומה, כשם שהתפלל דוד המלך "גר אנוכי בארץ אל תסתר ממני מצוותיך".

ואם ארגיש שאני כגר בעולם הזה, אז לא יבהילו אותי ענייני העולם הזה, לא ירחיקו ממני את האמונה הקדושה ולא יחלישו אותי בעבודה, וכל חפצי ומאווי הוא רק לעבוד אותך!

וכן אמר יעקב אבינו, כי על ידי שהיה מרגיש עצמו גר – זכה לקיים תרי"ג מצוות בבית לבן.

וכל הבהמות שהיו לו לא היו חשובות לו אלא כשור וחמור אחד בלבד, ולכן אמר "ויהי לי שור וחמור..." אף על פי שהיו לו בהמות רבות.

חובת ההשתדלות שבידי

וכן כתוב שיצרו של אדם (שעשו מרמז על היצר) מתגבר עליו בכל יום, ואלמלא הקב"ה עוזר לו – אינו יכול לו. הכוונה שרק אם אדם עשה ככל יכולתו ללחום נגד היצר הרע, והוא כבר בבחינת אלמלא הקב"ה עזרו אינו יכול לו, **רק אז עוזר לו הקב"ה להתגבר על היצר.**

לכן עזור לי לברוח מהיצר שלי ולעשות כל מה שאני יכולה לעשות כדי לגבור עליו ולנצחו.

"ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אותי ביום צרתי ויהי עמדי", ומכאן עזור לי להפנים שהאדם מופקר לענייני הזמן רק מפני שהוא נבדל מאיתך, **אבל מי שאלוקיו בקרבו – לא יגע בו כל רע!**

לכן אמר יעקב אבינו "לאל העונה אותי ביום צרתי", בזכות "ויהי עמדי": אלוקיי היה תמיד עמי, שהייתי דבוק אליו, ולכן ענה לי ביום צרתי והציל אותי.

אאחל לכולנו שנזכה להפנים את המסרים העמוקים מתוך הפרשה אל תוך הלב!

"שאתה אבא שלי, שאינני בודדה לעולם."

החיבור לשיעור 1: מוחזקת

בשיעור למדנו שכל אחת צריכה דמות התקשרות "גדולה, חזקה, חכמה וטובה" – ושרק הקב"ה עונה על כל הארבע. התפילה של וישלח שומרת על הקשר הזה: לבן מנסה לעקור את ההרגשה שיש לי אבא, והתפילה האישית היומיומית היא הדרך להחזיר אותה – "ויהי עמדי".

שאלות להתבוננות

לכתוב במחברת

- איפה בחיים שלי "קליפת לבן" לוחשת לי שהכל תלוי רק בכוחי?
- מתי אני מרגישה שיש לי אבא בשמים – ומתי ההרגשה הזו נעלמת?
- מה יעזור לי להתמיד בתפילה אישית יום יום, גם בימים האפורים?
- מה ההשתדלות שבידי השבוע – ואיפה אני יכולה להשאיר את השאר לקב"ה?
- איך זה ירגיש להיות "גרה" בעולם – לא מבוהלת מענייניו?